

Vzpomínky na středoškolská léta

Bohumínským gymnáziem prošly za sto let tisíce studentů. Pro většinu byla škola skvělým odrazovým můstkem k další kariéře a řada individualit dosáhla ve svém oboru věhlasu, který přesáhl hranice města, okresu i kraje. Někteří zasvětili život vědě, další uspěli na politickém kolbišti a jiné zlákal svět médií a uměleckých múz. Mnoho velikanů už nás během jednoho století opustilo. Gymnázium ale oslovilo ty stále aktivní, aby na svá středoškolská léta v Bohumíně zavzpomínali.

Petr Vícha (57),

starosta Bohumína a senátor, na gymnáziu maturoval v roce 1983.

Ač tomu sám téměř nemohu uvěřit, je to už neuvěřitelných 38 let, kdy jsem opustil bohumínské gymnázium. I když fakticky jsem jej vlastně neopustil nikdy. S vedením školy dlouhodobě spolupracuji, bývalou ředitelku Věrku Palkovou jsem přesvědčil k místostarostování na radnici, postupně na gymplu studovala má dcera i syn, s gymnazisty si chodívám zahrát šachy a besedovat o městě a s bývalými spolužáky se stále scházíme. A vždy je nač vzpomínat. Byly to krásné roky a až s odstupem času můžu říct, že byly nejkrásnější.

Byli jsme mladí, nesužovaly nás nemoci a po letech nás už netrápí, že jsme nebyli vždy perfektně připravení na všechny písemky a zkoušení.

Naše třída měla třídního profesora Vladimíra Bittnera. Nevím proč, ale udělal mne předsedou třídy a to »předsedování« se se mnou tak nějak

veze dosud. Na jeho pověstné házení propisky do třídní knihy, kterým si vybíral obět zkoušení, se nedá zapomenout. Stejně tak na jeho hlášky »sokol - bystré oko« s tím, že vidí veškeré opisování, a »jelen - bystrý skok«, když při písemce zabavoval taháky. Obě byly ještě roky pověstné. Rád ale vzpomínám i na další kantory, kteří se stali legendami. Na dějepisáře profesora Láta, kterého musel mít rád i ten, kdo v dějepise nevynikal, na profesora Balajku...

Nemohu zapomenout ani na první hodinu ruštiny s profesorkou Galinou Vasiljevovou Zetkovou, která nám hned v úvodu řekla: »Vy vzali sešita a udělali okraja.« Její čeština se pak zlepšovala rychleji než naše ruština. K ní se mi však váže ještě jedna vzpomínka, a to na maturitní písemnou práci. Vybral jsem si téma »Co mi dala sovětská literatura«. Hrál jsem závodně šachy a tehdy vycházely odborné knihy prakticky jen v ruštině. A já jich přečetl spousty včetně životopisů šachových mistrů. A tak jsem napsal pět stran o těchto knihách, o šachových zaháje-

ních, koncovkách, o Talovi, Karpovovi a zcela pominul ruské klasiky, od nichž jsem popravdě nic nečetl. A paní profesorka mi pak trochu zoufale sdělila: »Vícho, nevím, jestli vám mám dát pětku, že jste nepochopil téma, nebo jedničku za dlouhou a bezchybnou práci.« Nakonec jsem dostal dvojku.

Přestože je to tak strašně dávno, jistě si každý z nás vzpomene na spoustu takových školních minipříběhů. A to svědčí o tom, že jsme školu, do níž jsme chodili, museli mít rádi. A škola a její profesori určitě měli rádi nás. Proto bude gymnázium v Bohumíně vždy mou nejmilejší školou. Nicméně až budu psát příspěvek do almanachu základní školy, napíšu, že jsem ji měl také rád, protože i to je pravda.

Soutěžní duch bohumínských gymnazistů

Po době kamenné, železné a jánevímjaké přišla doba covidová. A také lockdown. Čech by asi řekl uzávěra, ale v době pandemie to nezní dost panplanetárně a my musíme být nejen best, ale musíme se umět porvat s překážkami a porážet nepřátele.

Gymnázium, 17. března dopoledne, dvě místnosti, v nich dva počítače a u nich dvě sestry. (Já vím, Antone Pavloviči, ale nemáme ani víc sester, ani víc kategorií.) Probíhá netradiční krajské kolo tradiční dějepisné olympiády a sestry Havlas-

kovy, které se, každá ve své kategorii, probíjely do krajského kola, začínají svůj boj s otázkami z barokního období. Protivníci nejsou viditelní, ale díky netu jsou přítomní. Jedinými zbraněmi jsou rozum a rychlost. Otázky jsou zapeklité především

formou zpracování. Po hodině a půl je rozhodnuto. Odpovědi odeslány, následuje čekání, které se protáhne do večera druhého dne. Vynaložené úsilí přináší výsledky. Tereza Havlasová (3. P) si připisuje druhé místo, jediný bod za vítězem, Kateřina Havlasová (7. P) šesté místo. A není to jen jedna soutěž. Rozbíhají se a probíhají i další a gymnázium v nich má svá želízka. Septimán Standa Wąs obsadil druhé místo

v celostátním kole překladatelské soutěže v ruském jazyce. A opět Standa společně se septimánem Jakubem Grycem a sextánkou Eliškou Táborskou zvítězili v okresní soutěži Finanční gramotnost. Ve stejné soutěži, ale v mladší kategorii vybojovali prvenství také sekundáni Lukáš Plaček, Nela Jordan a Aneta Gajdecková. Soutěživost je zdravá, covid necovid, fungujeme dál.

Vladimír JEŘÁBEK,
gymnázium

Chodník k autobusovým zastávkám

Bohumín s Rychvaldem chtějí zajistit bezpečný přístup k autobusovým zastávkám, které stojí na rozcestí v Záblatí. Uzavřela proto partnerství, které jim umožní postavit chodník s využitím evropské dotace. Komunikace pro pěší v Hraniční ulici bude stát devět milionů. Více než pět milionů by však města mohla získat z evropského Integrovaného regionálního operačního programu.

»Chodník ze zámkové dlažby v délce 763 metrů a šířce dvou metrů povede Hraniční ulicí od zastávky na rozcestí směrem k Dolní Lutyni až po následující zastávku »Orlová-Lutyně, rozhraní«. Z pohledu od rozcestí povede z větší části po levé straně silnice, až poslední čtvrtina se přesune na opačnou stranu,« uvedla vedoucí odboru rozvoje a investic bohumínské radnice Jitka Ptošková.

Aby mohl Bohumín společně s Rychvaldem žádat prostřednictvím

MAS Bohumínsko o evropskou dotaci, uzavřela spolu města smlouvu o partnerství. »Bohumín se v ní zavazuje, že připraví dokumentaci, podá žádost o dotaci a především zajistí výběrové řízení a kompletní výstavbu. Následně se stane vlastníkem chodníku, z čehož vyplývá i povinnost jej udržovat,« vysvětlil místostarosta Lumír Macura. Z celkové plochy 1 500 metrů čtverečních chodníku se pouze 95 metrů čtverečních nachází v katastrálním úze-

mí Rychvaldu. Tento poměr se odrazí i ve financování. Bohumín nad rámec poskytnuté dotace zaplatí 3,8 milionu, Rychvald čtvrt milionu.

Pokud administrativní proces včetně získání dotace poběží podle plánu, mohli by lidé začít chodník využívat na podzim. (red)

Foto: Pavel Čempěl